

Posudek vedoucí bakalářské práce

Autor(ka) práce: Martin Augustýn

Vedoucí: Sylvie Bláhová

Název práce: Změna klimatu a globální spravedlnost: Různé úrovně odpovědnosti zemí
– rozvinuté versus rozvíjející se

Martin Augustýn se ve své bakalářské práci věnuje tématu klimatické spravedlnosti a otázce zodpovědnosti za změny klimatu a její důsledky. Autor nejdříve specifikuje termín spravedlnost, přičemž rozlišuje mezi spravedlností distributivní, globální a klimatickou. S ohledem na distributivní spravedlnost se autor odkazuje k Rawlsově Teorii spravedlnosti, respektive k principu difference. Na úrovni globální spravedlnosti autor rozlišuje mezi třemi typy komunit (komunita obchodu, komunita práva a autonomní komunity). V souvislosti s klimatickou spravedlností pak autor mluví o šesti jejích pilířích. V další části práce autor analyzuje, kdo je zodpovědný za klimatickou změnu, přičemž stěžejní význam přikládá Velké průmyslové revoluci, která měla negativní ekonomické a ekologické dopady pro rozvíjející se země, především pak Afriku. Následně pak – v návaznosti na Simona Caneyho – autor zkoumá, zdali se rozvinuté země dostatečně podílejí na mitigaci a adaptaci klimatických změn, přičemž dochází k záporné odpovědi. V závěru autor volá po zformování autonomních komunit rámovaných komunitou práva, na jejichž úrovni je dle autora možné dosáhnout klimatické spravedlnosti.

Pokud jde o mé zhodnocení bakalářské práce Martina Augustýna, pak mám za to, že si autor zvolil velmi aktuální a důležité téma; zároveň autor dokázal téma kvalitně zpracovat. Martin v práci prokázal, že se orientuje ve vcelku komplikované problematice globální a klimatické spravedlnosti, přičemž nejenže čtenáři srozumitelně představil charakter stávajících debat, zároveň totiž také dokázal předložit vlastní stanovisko ohledně možností dosažení klimatické spravedlnosti. K práci mám tak spíše dílčí poznámky a komentáře. Jakkoli si myslím, že autor dokázal koncept spravedlnosti postihnout korektně, postrádám trochu jasnější linku mezi spravedlností distributivní a spravedlností globální, respektive klimatickou. S tím je spojena otázka, jak by vlastně vypadal ideál autonomních komunit, po kterém autor volá v závěru práce...? Jinak řečeno,

co si konkrétně představit pod autonomními komunitami: jak by vypadal ideál nejen klimatické, ale i distributivní spravedlnosti v kontextu autonomních komunit? Obecně si myslím, že argument předkládaný v závěrečném shrnutí je natolik stěžejní, že mohl být více rozvinut v samotném jádru práce. Byla bych ráda, kdyby Martin tuto poznámku reflektoval a reagoval na ní během obhajoby své bakalářské práce. Zároveň bych se chtěla zeptat, jak konkrétně by probíhal přesun od autonomních komunit ke komunitě práva (a zpět), o kterém se autor zmiňuje taktéž v závěru své práce.

Přes dílčí poznámky jsem přesvědčena, že Martin Augustýn předložil bakalářskou práci, která splňuje nároky kladené na tento typ prací, přičemž ji navrhuji hodnotit stupněm B.

V Brně, 10. 5. 2024

Sylvie Bláhová